

DANSK FORENING FOR ROSPORT

LANGTURSREGLEMENT

Revideret marts 2009

§ 1 - RAMMER FOR LANGTURSRONING

1. Dette reglement er gældende for alle klubber under DFfR, og den enkelte klubs bestyrelse er overfor DFfR ansvarlig for at det overholdes.
2. Reglementet er at betragte som et minimumsreglement. Som supplement hertil er det enhver klubbestyrelses ansvar at udforme klubbens eget reglement for langtursroning, indeholdende emner som: regler for ansøgning om og bevilling af langture, brug af redningsveste, evt. skærpede svømmekrav, afgrænsning af eget ro-område, beskrivelse af hvilke bådtyper der må benyttes til langtur m.v.
3. Ifølge den gældende sølovgivning har enhver klubbestyrelse et rederansvar, dvs. ansvar for alle forhold omkring uddannelse, sikkerhed, udrustning, udstyr og vedligeholdelse af materiellet.
4. Såvel DFfRs som klubbens eget supplerende reglement skal være tilgængeligt for klubbens medlemmer.

§ 2 - DEFINITION AF LANGTURE

1. Enhver tur, der går ud over en klubs daglige ro-område, er en langtur.
2. Det daglige ro-område skal være fastlagt i klubbens almindelige reglement.
3. DFfR kan pålægge klubberne at ændre grænserne for det daglige ro-område.

§ 3 - UDDANNELSE OG KVALIFIKATIONER

1. Enhver klub skal gennem uddannelse af sine medlemmer sikre et højt sikkerhedsniveau omkring gennemførelse af langture.
2. Enhver deltager i langture skal overfor klubbens bestyrelse have bevist, at han/hun kan svømme mindst 300 m uden hvil og kan træde vande.
3. Desuden skal enhver deltager i langture overfor klubbens bestyrelse vise, at han/hun kan iføre sig en traditionel redningsvest i vandet. Roere som for første gang bruger oppustelig redningsvest, skal prøve at iføre sig vesten på land og i båden, samt sætte sig ind i vestens brug og funktion.
4. Langtursstyrmandsret kan udelukkende tildeles klubmedlemmer, der har gennemgået et langtursstyrmandskursus, afholdt efter DFfRs retningslinier. Langtursstyrmandsretten tildeles af klubbens bestyrelse.

§ 4 - TURENS AFVIKLING

1. Den enkelte klubs bestyrelse har ansvaret for, at bådens fører har langtursstyrmandsret.
2. Bådens fører er til enhver tid ansvarlig for, at gældende regler, herunder sølove og øvrige sejladsregler, overholdes.
3. Ethvert rohold der drager på langtur uden for klubbens lokale farvand har pligt til at gøre sig bekendt med og overholde de særlige regler som måtte gælde for de strækninger, der passeres.
4. Enhver båd skal være bemannet med det antal roere, den er konstrueret til, der må ikke medtages passagerer, og båden må ikke overbelastes.
5. Sejlføring er forbudt.
6. En båd, der er på langtur, skal følge kystlinien, når bundforholdene ikke hindrer dette og må ikke være længere ude, end at mandskabet kan bjærge sig selv og båden.
7. Bådens fører har pligt til at søge land, hvis én af mandskabet ønsker det, når manøvren efter førerens skøn er forsvarlig.
8. Det er tilladt at sætte over bugter, vige, sunde og fjorde, hvis turen ellers forlænges uforholdsmæssigt. Dog må afstanden til nærmeste kyst ikke overstige 2,5 km. Sådanne overfarter må kun finde sted, efter at bådens fører har indhentet samtykke fra hele mandskabet. Hvis blot én af mandskabet udtrykker betænkelighed ved overfarten, må denne ikke foretages. Bådens fører har fortsat det fulde ansvar.

§ 5 - MATERIEL

1. Til langtursroning må kun benyttes robåde, som lever op til kravene beskrevet i DFfRs typebeskrivelse af langtursbåde. Disse krav bortfalder i danske indsøer og i å-systemer.
2. Langtursbåde skal altid være forsynet med en redningsvest til hver person – typegodkendt af en relevant myndighed inden for EU – samt minimum ét øsekar
3. Enhver langtur i udlandet kan roes i både, der benyttes i det pågældende land.

§ 6 - DISPENSATION

1. DFfRs hovedbestyrelse kan efter indstilling fra Motions- og Turudvalget dispensere fra nærværende reglement.
2. Dispensation i henhold til foranstående bestemmelse tager hverken ansvar fra bådens fører eller klubbens bestyrelse.